

§ 34.

Fattigbestyrelserne paa Landet ere underkastede Tilsyn af Amtsraadet med Hensyn til Forsørgelses- og Arbejdsanstalters Benyttelse, Arbejdsregulativterne, Forplejningen osv. saavel som i det Hele med Maaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker. Tilsynet udøves af Tilsynsmænd, der udnævnes af Amtsraadet og kunne lønnes af Amtsrepartitionensfonden. For Bykommunernes Vedkommende føres dette Tilsyn af Indenrigsministeren, hvem det øverste Tilsyn med Fattigvæsenets Tilstand i Landet i det Hele paahviler.

Nye Forsørgelses- og Arbejdsanstalter maa ikke tages i Brug, førend de ere godkjendte som svarende til deres Bestemmelse, for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for Bykommunernes Vedkommende af Indenrigsministeren.

§ 35.

Justitsministeren afgjør, om en Anstalt kan benyttes som Dvangsarbejds hus.

Med Hensyn til Godkendelse af Planer og Regulativer for Dvangsarbejdsanstalter forholdes efter de nujældende Regler.

For de Jurisdiktioners Vedkommende, som ikke selv have eller ere lodtagne i en Dvangsarbejdsanstalt, bestemmer Justitsministeren, i hvilken anden Dvangsarbejdsanstalt de Personer skulle henføres, der i Jurisdiktionen dømmes for Løsgængeri eller Betleri eller efter § 43 straffes med Dvangsarbejde eller efter § 11 skulle affone Underholdningsbidrag. Udgifterne ved Dvangsarbejdsstraffens Fuldbjyrdelse udredes som Deltakventomkostninger, undtagen naar Straffen er paalagt i Henhold til § 43, i hvilket Tilfælde Udgifterne bæres af vedkommende Kommune.

Kapitel IV.

Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den Trængendes retlige Stilling m. M.

§ 36.

Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette af ham fordre erstattet saavel i hans levende Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun kunne gjøres gjældende i Paagjældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Dpholdssted erkendes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det Fornødne til eget Underhold eller Dpfylbelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt, i hvilken Henseende en ubetydelig Forbedring af hans Formuesvilkår ikke skal komme i Betragtning.

Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Paagjældendes Dødsbo.

Den af vedkommende Fattigbestyrelse affattede Dpgjørelse over Størrelsen af den ydede Understøttelse bliver at tage for gyldig, indtil dens Troværdighed affræstes.

§ 37.

De Udlaeg, som Fattigvæsenet gjør til en Trængendes Begravelse, blive forsluds at erstatte af den Afsdødes Efterladenskaber, men i Dvrigt staar Fattigvæsenets Erstatningsfordring tilbage for enhver den Paagjældende paahvilende Gjæld, hvad enten denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før eller efter Understøttelsens Ydelse. Have flere Kommuner Krav paa Vedkommende for ydet Hjælp, gaar det yngre af disse forud for de ældre.